

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1973 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 524

ਫਰਵਰੀ 27, 1974

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15—ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਆਰਡਰ 18 ਨਿਯਮ 3— ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਹੁਕਮ—ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ— ਕੀ ਧਾਰਾ 15 (ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ) 5)—ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ— ਕੀ ਧਾਰਾ 15(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਸੀਮਾਵਾਂ — ਦੱਸੀ ਗਈ —ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ — ਕੀ ਆਰਡਰ 18, ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। 3 ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਰ "ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਲੋਕਟਰੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਈ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ-ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਾਰਤਾ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(b) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ (i) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; (ii) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ;

ਐਕਸ ਡਬਲਯੂ

ਅਤੇ (iii) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 18, ਨਿਯਮ 3 ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਸਿੰਗਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ। ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1973 ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਆਰਸੀਟੀਜੇ ਆਰਡਰਬਲਿਊਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰੋਮ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੰਦ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ।

ਨਿਰਣਾ.

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (3 ਦਾ 1949) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਕਥਿਤ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸਿੰਗਲਾ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1973 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬਦਾਰ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਹੈ।

(2) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਦੋ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੁਲਦੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸਰੂ ਪੀ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੁਲਦੂ ਰਾਮ ਅਤੇ

(1) 1963 ਦਾ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 528 13 ਜਨਵਰੀ 1964 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ।

Guranditta Ram v. Murari Lal and another (Narula, J.)

ਤਿੰਨ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਜੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਤਮ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ) ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਦੁਆ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 (5) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਦੰਗਾ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ # IS (5) ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਆਈ.ਐਸ. (5) ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਟ ਆਫ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟੀਵੀਜ਼ਨਲ ਪਾਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੱਜ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। *ਰੁਲਦੂ ਰਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ*, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗੈਰ-ਅਪੀਲਬੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਢੀਂਗਰਾ ਨੇ *ਚਮਨ ਲਾਈ ਨਾਰੰਗ ਬਨਾਮ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)* ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ *ਰੁਲਦੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨੱਥੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਆਰਡਰ ਪਾਸ" ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ "ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਢੀਗਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਸ੍ਰੀ ਢੀਗਰਾ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਢੀਗਰਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਐਲ. ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ (3) ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਰੋਵਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਲ. ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ (3) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕ੍ਰਮ

(4) 1957 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 440 ਨੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

Guranditta Ram v. Murari Lai and” another (Narula, J.)

■ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਈ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਸਲਾਹਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਜ਼ਮਜ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.) ਵੱਲੋਂ *ਗੁਰਸਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਲੀ* (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 10, 12 ਜਾਂ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ *ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ* (5) ਗੋਸਾਈਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਰਸਤੋਗੀ* ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6), ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। *ਨਿਆਦਰਾ ਬਨਾਮ ਨਨੋਹ* <7 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ;

(5) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

' (4) 1968 PLR 955.

?

~~

(7) 1957 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 371 ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(8) 1967 PLR (ਦਿੱਲੀ ਸੈਕਸ਼ਨ) 165.

(9) 1960 PLR 451।

ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1562-ਸੀ.ਆਰ.-47/9228, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

“ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ)

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 10, 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੱਖੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਾਗਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੀ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, 10, 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, 12 ਜਾਂ 13 ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 15(1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਲੋਕਟਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਆਦਿ ਵੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) 1963 PLR 691.

Guranditta Ram v. Murari Lal and another (Narula, J.)

(6) ਸ੍ਰੀ ਢੀਗਰਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 18 ਨਿਯਮ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਕ ਕੋਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹਨ।, 1908”

ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਐਕਟ ਦਾ ਸੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦੇ ਕਾਰਨ. ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ. ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 pf ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - 1947 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਧਾਰਾ (1)। ਸ੍ਰੀ ਢੀਗਰਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਲਈ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।

(7) ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਡੀਡ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 700/- ਸਲਾਨਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ-ਡੀਡ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬ-ਲੈੱਟ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਰਾਮ, ਉਸਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਸਬਲਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ) ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁੜ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 500/- ਤੇ ਨੈਸੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ। ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R1/2 ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: -

- (1) ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ?
- (3) ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ?
- (4) ਰਾਹਤ।”

ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹੈ।

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ

ਜਵਾਬਦੇਹ (ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ) ਨੇ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ RW 8 ਵਿੱਚ ਫਰਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1962-63 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ (ਜਿਸ ਲਈ ਬਹਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ.ਐੱਲ./2 ਰੀਲਟਿਡ ਹੈ), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 31 ਮਾਰਚ, 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ। ਫਿਰ ਦੇਸ ਰਾਜ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ) ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1 ਮਾਰਚ, 1973 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਅਧੀਨ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ) ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 18 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ) ਨੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਸੀ। ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ

Guranditta Ram v. Murari Lai and” another (Narula, J.)

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖਾਤੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 18 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 18 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ' ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਹਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਆਰਡਰ 18 ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਆਰਡਰ 18 ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਦੂਜੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ; ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਿਰ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਫਿਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਫਿਰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਬੋਝ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ - ਸੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਬਾਵਾ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ (9) ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ 10 ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ.. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ, ਮਿ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (10) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਫ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. (ਮੇਰੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵਜੋਂ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ

Guranditta Ram v. Murari Lai and” another (Narula, J.)

ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (11)* ਵਿੱਚ ਪੀ.ਸੀ ਪੀਡੀ, ਜੇ. ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪੋਰਟ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਇਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ, ਕੋਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ *ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (11)* ਸੁਪ੍ਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਡੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਹ ^ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

- (9) 1967 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 936 ਨੇ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (10) 1962 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 787 ਨੇ 20 ਮਾਰਚ 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (11) 1972 ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਜਰਨਲ, ਪੰਨਾ 29 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 34 ਦੇ ਛੋਟੇ ਨੋਟਸ।

Guranditta Ram v. Murari Lal and another (Narula, J.)

ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਲਾਮਤੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਢੀਗਰਾ 1 ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਉਸਨੇ *ਗੋਵਰਧਨ ਦਾਸ* ਬਨਾਮ *ਸੋਢੀ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ* (12) ਵਿੱਚ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। *ਗੋਵਰਧਨ ਦਾਸ* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 1, ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਢੀਗਰਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਮਥਰਾ ਦਾਸ* ਬਨਾਮ *ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (13) ਵਿੱਚ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 18, ਰੂਲ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ, ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੋਲ " *ਸਾਬਕਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ*, ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ"। ਉਸਨੇ *ਮਥਰਾ ਦਾਸ* ਦੇ ਕੇਸ (13) ਵਿੱਚ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਮਗਥਰਾ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ :-

"ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕੀ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਆਈ ਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ

(12) 1969 RCR 938.

^ ~

(13) 1957 PLR 45.

ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (9) ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਰੱਤ ਦੇ ਕੇਸ (10) ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) (supra) ਦੂਜੇ 'ਤੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਿੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) . ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ

- (i) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ;
- (ii) ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਅਤੇ
- (iii) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਦਲੇ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ , ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਹੋਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ. ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਤਬਕੇ ਦੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਸੀ।

(9) ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਨ ਲਈ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਮਿਆਦਾਂ ਲਈ ਖਾਤੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਾ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਵਾਹ (ਜੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋਵੇ) ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਲਈ ਹੈ (ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 18 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੁਨਿਆਦੀ *i* ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ- ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਮਕਟਨ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਐਨ . ਗੋਵਿੰਦਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ (14) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ-ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ

(14) (1963)III MLJ 1 19.

Remington Rand of India, Limited, Chandigarh v. Shrimati Lila Wati
Bansal (Mahajan, J)

ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਬਹਿਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ (ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1974 ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਰੇਮਿੰਗਟਨ ਰੈਂਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ- ' , ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਵਤੀ ਬਾਂਸਲ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1971 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 582।

1 ਮਾਰਚ 1974 ਈ.

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)— ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 145— ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ XVI)—

Remington Rand of India, Limited, Chandigarh v. Shrimati Lila Wati
Bansal (Mahajan, J)

ਧਾਰਾ 49— ਇਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਬਿਆਨ— ਕੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਧਾਰਾ 145, ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 145 ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਵਿਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਜੁਬਾਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ